

Bobině 20.11.2019

Loučíme se, loučím se, s paní doktorkou Vackovou, Bobinou, která patřila téměř 50 let do kruhu mých nejbližších. Silná, nezdolná a originální iniciovala vlastně mou psychoanalytickou kariéru když mi někdy v 72. roce vyjednala přijetí u svého analytika, doktora Dosužkova, a tak jsme se stali sourozenci a pokračovateli Dosužkovovy školy.

Bobina byla, a v mé paměti vždy bude, silná, plná energie a nápadů, vzdělaná, plná citů, vášnivá ve svých názorech a vnímavá k pocitům druhých. Svě analyzandy vedla zkušeně, nebránla se přenosům a rozhodně nebyla špičkanalytik. Analýza u ní - jsem si jist - byla zocelujícím dobrodružstvím citů i ducha a v jejích analyzandech je její odkaz.

Nebála se vztahů ani ve svém soukromém životě, rozvinula několik životních projektů a ve svém soukromí vytvářela pro parntera vždy jeho vysněné prostředí. (. . . .). Byla do nejvyššího věku dámou i selkou, astroložkou i političkou a s neutuchající energií se vrhala do života. Pořád a pořád, naposledy před málo roky když po něšťastném úraze proležela týdny v bezvědomí na JIPU, v podstatě bez šancí, a bylo jen v jejím stylu, že se zcela uzdravila.

Milá Bobino, zůstáváš v naší paměti jako matka jedné - té dosužkovovské analytické školy - a já sám rád přjímám tvůj poslední vzkaz, že se na mne nezlobíš. Buď šťastna tam, na obláčku, mezi hvězdami.

M.Borecký, 20.11.2019

Rozloučení při pohřebním obřadu v krematoriu,